

ABONAMENTUL: Pe un an... Pe o jum. de an... Pe trei luni... Pentru România și străinătate: Pe un an... Pe o jum. de an...

GAZETA TRANSILVANIEI

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Târgul Iaului Nr. 30

INSERATELE se primesc în administrație. Prețul după tariful și învalabil.

Manuscrisele nu se înapoiază.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

Cine poartă vina?

Dela un bărbat politic de al nostru primim următorul articol:

A trecut anul de când s-au început tratativele de împăciuire între prim-ministrul Tisza și reprezentanții poporului român din Ardeal și Ungaria.

Când scriu aceste știri nu știu ce hotărâri vor fi luat încredințării poporului român în Budapesta.

De când a inițiat Tisza consfătuirile cu Românii, în opinia publică maghiară șovinistă s-a iscat un curent dușmănos contra acțiunii lui de a împăca pe Români.

Alătura de acest defect dăinuiește la stăpânitorii noștri o altă scădere, care nu e cunoscută în țările culle: lipsa simțului de egalitate.

Ori-cât strigă stăpânitorii noștri, e fapt, că în țara noastră oligarhică nu există deplină egalitate.

E de prisos cred a mai stărui asupra acestui lucru, cunoscut de toți.

În fața acestui fapt suntem oarecum datorii a căuta cauzele, pentru cari o parte mare a maghiarimii, mai ales oligarhii și gentry-

virtuți cei mai mulți în oficii, luptă din răspuneri contra adevăratei egalități și zădărnicesc astfel intrarea Ungariei în șirul statelor de drept?

Răspunsul ne va deschide o perspectivă foarte tristă asupra sistemului, ce dăinuiește azi în Ungaria și care, întărit și perpetuat de șovinismul orbit, poate avea urmări grave și dăunătoare pentru patrie.

Prima cauză, care determină șovinismul a se opune acordării de concesi și în urmăre deschiderii unui teren de liberă dezvoltare a naționalităților și în deosebi a Românilor, este ambiția de clasă a dominanților de azi din Ungaria.

Alătura de acest defect dăinuiește la stăpânitorii noștri o altă scădere, care nu e cunoscută în țările culle: lipsa simțului de egalitate.

Ori-cât strigă stăpânitorii noștri, e fapt, că în țara noastră oligarhică nu există deplină egalitate.

E un secret public, că majoritatea mamelucilor devenea rebelă și lua o poziție contra împăcării, în cazul când această împăcare ar fi dat Românilor drepturi egale cu ale Maghiarilor.

In fața acestui fapt suntem oarecum datorii a căuta cauzele, pentru cari o parte mare a maghiarimii, mai ales oligarhii și gentry-

gentry-ilor ne-o verifică în deosebi o declarație a lui Tisza făcută zilele acestea, înainte de întrunirea încredințării noastre la Budapesta.

Ziarele maghiare șoviste trimbușau de luni de zile, că Tisza va oferi Românilor posturi însemnate de stat. Vor fi numiți prefecti, subprefecți, juzi, procurori și alții de oficiali.

Am arătat aci unele din cauzele, cari stau în calea deplinei egalități ce lipsește în Ungaria.

Cine poartă vina? Noi, cari dorim sincer pacea, cerând numai asigurarea liberei noastre dezvoltări naționale și culturale, ori păcătosul și intolerantul sistem de dominațiune, cu nenumăratele lui scăderi?

Încercate cu tot felul de produse, cari se îndreaptă spre marile hale centrale. Sânt trenuri cari vin tocmai din Sud, de pe coasta de azur cu fel de fel de flori, altele vin dela Bordeaux cu butoaie cu vin, altele vin dela ocean cu raci, pești și stridii, altele vin din împrejurimile Parisului aducând dela diferitele ferme diverse produse de materie animală, brânză, lapte, ouă, altele aduc dela Marsilia fructe și alte produse abia descărcate din vapoarele, cari au venit din Indii sau extremul Orient, etc.

Pactul româno-maghiar.

Ancheta unui ziarist maghiar în Braşov.

Zilele trecute ne-a vizitat la redacție un ziarist maghiar din Budapesta, primredactor la ziarul „Az Est” și redactor la „Magyar Flagyel”, comunicându-ne dorința sa de-a afla părerea ziarului nostru și ale dep. Dr. Vaida asupra tratativei de pace româno-maghiare.

Deodată cu reproducerea convorbirilor cu fruntașii români amintii, se dau și unele păreri ale fruntașilor maghiari și sași din Braşov, pe cari merită să le înregistram.

Modul însă cum redă ziaristul amintit păreriile Maghiarilor braşoveni asupra tratativei de pace și asupra unui eventual pact cu Românii este cam fantastic conținând și numeroase inexactități.

Deodată se va găsi o modalitate ca guvernul să ajungă cu Românii la o astfel de înțelegere, care îi va satisface fără a știrbi ideea de stat maghiar, noi Maghiarii, desigur ne vom bucura de aceasta mai mult.

„Dar sunt câteva apariții, cari ne pun pe gânduri. De când cu tratativele de pace Români din Braşov, cu deosebire intelectualii români, au o atitudine mai provocatoare (!) ca în trecut.

„Tot de când cu tratativele de pace — imi povesteau alții — au devenit mai dese în Braşov »conveniriile familiare“ (?) Aceste întruniri sunt

dealtfel adunări publice (?), cari se țin de obicei în sala de gimnastică (?) a gimnazului român cu asistență polițienească etc. etc. Ziaristul maghiar continuă apoi pe această temă cu istorisirea unor lucruri absolut false sau cel puțin tendențioase și încheie cu constatarea și mai ciudată că poliția din Braşov este absolut incapabilă să intervină fața de astfel de adunări.

Urmează păreriile Sașilor asupra pactului. Sașii, zice ziaristul maghiar, sunt resignați. Dintr-o convorbire avută cu Dr. Flechtenmacher, rezultă că Sașii sunt foarte desperați și că în curând le va suna ceasul. Unica scăpare ar fi dacă Maghiarii, Sașii și Șvabii ar merge mână în mână contra pericolului slav și român.

Primarul Schnell nu-și poate închipui ca guvernul să încheie cu Românii un pact, care să fie îndreptat în contra ideii de stat și în contra Sașilor. Un pact, prin care s'ar accorda Românilor drepturile pe cari le au Sașii, dănsul l-ar saluta cu bucurie. Ori-ce drepturi mai multe, ce s'ar da Românilor, ar face și pe Sași să ceară mai mult.

»Nu spun, că așteptăm cu liniște stoică rezultatul tratativelor. Știm, că fiind un popor mic, a rămas influința noastră neștirbită, fiindcă Românii și-au concentrat până acum toate puterile în contra Maghiarilor. Se poate ca aceasta să nu mai fie de-acum înainte așa, dar până acum, noi ca Sași n-am luat poziție. Aceasta o va face la timpul său »Kreisausschuss-ul săseesc.

O declarație a d-lui O. Goga.

D-l Octavian Goga a făcut unui redactor al ziarului „A nap” următoarea declarațiune asupra ședințelor comitetului național:

»După ce am discutat în liniște toate doleanțele românilor din Ungaria, dorim să stabilim între națiunea română și guvernul unguresc relațiuni durabile.

»Consfătuirile noastre în privința aceasta, având în vedere vastul material de discutat, vor dura 2-3 zile și din aceste discuțiuni calme de până acum relese că, între așa zișii radicali al partidului și ceilalți membri nu există nici un fel de divergențe.

Hajdudorog-ul se mișcă.

Declarația din zilele trecute a episcopului Miklosy, că nu va admite desmembrarea nici unei comune din episcopia de Hajdudorog a pus în tălpi pe membrii consiliului comunal al orașului Hajdudorog, cari s'au întrunit altăieri într-o adunare extraordinară. Adunarea a protestat unanim în contra mișcării de-a desmembra parohii din episcopia de Hajdudorog și a tri-

Alimentația Parisului.

Paris — Jan. 1914.

Una din multele atracții ale Parisului este și alimentația sa luxoasă. Este interesant a se ști cât se mănâncă la Paris.

În anuarul statistic al Parisului am găsit următoarele date:

Care este cantitatea de alimente disponibilă pentru consumatorii Parisului?

Pâinea. Se consumă zilnic 800.000 de chilograme. Această enormă cantitate de pâine este mică, având în vedere cele 2.800.000 de locuitori.

Legume. 200.000.000 chilograme, dintre cari 100.000.000 chilograme numai cartofi, cari prin ieftinătatea lor constituie un aliment foarte căutat pentru populația săracă.

Carne. În fiecare an se taie în numeroasele abatorii ale Parisului 3.500.000 vite: berbeci, cai — la Paris de aproape o jumătate de secol se măn-

nâncă carne de cal — și diferite specii de bovine. O foarte mare cantitate de carne preparată se transportă în diferite țări și mai ales în Orient. Parisul consumă numai 250.000.000 chilograme de carne anual.

Păsări și vânat. 40.000.000 de chilograme pe an, repartizate în modul următor: 10 milioane pui, 9 milioane găini, găște, 7 milioane iepuri, 7 milioane curcani, 5 milioane fazani, 2 milioane porumbel.

Pești. Se consumă anual 60.000.000 chilogr.

Unt și brânză. 40.000.000 chilogr. anual și

Ouă 45.000.000 anual.

În total materie animală se consumă anual aproape 400.000.000 chilograme; ceace revine zilnic pentru întreaga populație a Parisului 1.100.000 de chilograme, sau 600 grame pe zi de fiecare locuitor.

Băuturi:

Lapte. Se consumă anual 334.000.000, ceace revine zilnic pentru fiecare om un sfert de litru.

Vin. 800.000.000 chilograme anual, ceace revine aproape 1 litru zilnic pentru fiecare locuitor.

Combustibil pentru bucătări se consumă anual 3 miliarde de chilograme.

Prețurile pentru pâine și carne sânt următoarele: chilogramul de pâine 45 și 50 bani, chilogramul de carne de vacă 2,50, de berbec 2,05, de bou 1,50, de porc 2,10 și de cal 1,40.

Calculul din această statistică este făcut pentru egalizarea cifrelor, pe când realitatea este alta. Clasa bogată consumă mai mult de cât rațiunea normală pentru fiecare individ, pe când o imensă parte din clasa muncitoare — deși în Franța ca în întreg occidentul salariile sânt mai ridicate — din cauza greutatei vieții familiare și a scumpetii obiectelor de primă necesitate nu poate consuma zilnic rația de legume, de carne, de băuturi pe care l-o accorda statistica oficială și adeseori abia are pâinea zilnică în destul.

Alimentarea Parisului este foarte bine organizată. Atâtea milioane de chilograme de carne, pește, de diferite păsări, vânat, lapte, băuturi, fructe, iăniș, etc... nu se găsesc în Paris și trebuiesc aduse zilnic dela mari depozități. În fiecare seară la ora 11 prin toate porțile Parisului din toate direcțiile șoresc trenuri cu zeci de vagoane,

incărcate cu tot felul de produse, cari se îndreaptă spre marile hale centrale. Sânt trenuri cari vin tocmai din Sud, de pe coasta de azur cu fel de fel de flori, altele vin dela Bordeaux cu butoaie cu vin, altele vin dela ocean cu raci, pești și stridii, altele vin din împrejurimile Parisului aducând dela diferitele ferme diverse produse de materie animală, brânză, lapte, ouă, altele aduc dela Marsilia fructe și alte produse abia descărcate din vapoarele, cari au venit din Indii sau extremul Orient, etc.

Drumul prin străzile din preajma halezor este cu totul baricadat după miezul nopții, de sutele de vagoane și camioane. Și dela 12 noaptea până spre ziua peste 3.000 de oameni, o armată întreagă, descarcă vagoanele și aranjează totul în perfectă regulă. Abia spre ziua trenurile, cari au adus alimente Parisului pentru o singură zi, se retrag ca niște soboli, pentru ca la miezul nopții să reapară iar.

De aici, din marile hale centrale se distribuie alimentele în întreg Parisul.

Într'un număr al ziarului »Le Matin« găsesc tabela de mai jos, care a-

rată cât s'a consumat în Paris în cele două zile de Crăciun:

Pâine:

25 Decembrie: 900.000 chilogr. 26 Decembrie: 1.100.000 chilogr.

Carne:

25 Decembrie: 70.946 chilogr. 26 Decembrie: 95.466 chilogr. Vacă 49.583, Bou 37.286, Berbec 21.868, Porc 179.683

Pește:

25 Decembrie: 139.119 chilogr. 26 Decembrie: 160.000 chilogr.

Păsări:

25 Decembrie: 135.567 chilogr. 26 Decembrie: 120.000 chilogr.

Vânat:

25 Decembrie: 19.029 chilogr. 26 Decembrie: 10.802 chilogr.

Nu trebuie să se uite că în capitala Franței sunt aproape 3 milioane de locuitori.

a. n.

